

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 7C/157/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414204196
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Plutinský
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5414204196.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Rastislavom Plutinským v právnej veci navrhovateľa: T. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. V., G.. I. XXXX/X, zastúpeného: JUDr. Anton Slamka, advokát so sídlom Dolný Kubín, ul. Radlinského 1735/29 proti odporcom: 1/ Y.. J. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. V., G.. Y. Q. XXXX/XX a 2/ Y.. E. T., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom H. V., G.. Y. Q. XXXX/XX, v konaní o zaplatenie 18.000,- EUR s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Odporcovia s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 18.000,- EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 18.000,- EUR od 30.04.2014 do zaplatenia a trovy konania predstavujúce zaplatený súdny poplatok v sume 1.080,- EUR do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Odporcovia s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia vo výške 2.071,14 EUR na účet právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 05.0.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 09.09.2014, navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal, aby súd uložil povinnosť odporcom zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 18.000,- EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 18.000,- EUR od 30.04.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania za súdny poplatok vo výške 1.080,- EUR a znášať všetky trovy konania, vrátane trov právneho zastúpenia, ktoré budú vyčíslené v zákonnej lehote, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ s odporcom 1/ dňa 22.08.2011 uzavreli zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporcovi finančnú hotovosť vo výške 80.000,- EUR. Tento záväzok si navrhovateľ splnil pri podpise zmluvy o pôžičke. Odporca 1/ sa zaviazal splatiť navrhovateľovi poskytnutú finančnú hotovosť jednorázovo do 14 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy na vrátenie peňazí. Navrhovateľ výzvou zo dňa 08.04.2014 vyzval odporcu 1/ na vrátenie peňažných prostriedkov. Po doručení výzvy zo dňa 08.04.2014 odporca 1/ vyplatil dňa 17.04.2014 prevodom na účet navrhovateľa sumu vo výške 2.000,- EUR, pričom prisľúbil, že zvyšok bude splácať. Po uplynutí lehoty na zaplatenie dňa 30.04.2014 až do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu odporca 1/ navrhovateľovi neuhradil žiadne ďalšie peňažné prostriedky. Vyššie uvedená Zmluva o pôžičke bola medzi navrhovateľom a odporcom 1/ podpísaná v čase trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov s odporkyňou 2/. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn.: 6C/28/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa

02.05.2012. Návrhom si navrhovateľ uplatňuje na základe uzavretej zmluvy o pôžičke zo dňa 22.08.2011 zaplatenie peňažného záväzku vo výške 18.000,- EUR spolu s príslušenstvom - úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 18.000,- EUR od 30.04.2014 do zaplatenia. Neuhradením vyššie uvedenej sumy v lehote splatnosti sa odporca dostal do omeškania, čím navrhovateľovi vznikol v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka nárok za zaplatenie úrokov z omeškania nasledovne: vo výške 9,25 % ročne zo sumy 18.000,- EUR od 30.04.2014 do zaplatenia. Úroky z omeškania neboli zmluve dohodnuté; použije sa zákonná úprava.

Súd vydal dňa 28.10.2014 platobný rozkaz, v ktorom zaviazal odporcu 1/ a odporkyňa 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 18.000,- EUR, 9,25 % úrok z omeškania ročne zo sumy 18.000,- EUR od 30.04.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 827,96 EUR a ostatných trov konania vo výške 1.080,- EUR. Proti platobnému rozkazu odporca 1/ a odporkyňa 2/ podali odpor dňa 26.11.2014, ktorý odôvodnili tým, že pôžička je reálny kontrakt a zmluva o pôžičke vzniká až následkom prevzatia finančných prostriedkov, pričom dňa 22.08.2011 navrhovateľ neposkytol odporcom žiadnu finančnú pôžičku.

Na pojednávaní dňa 02.03.2015:

právna zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že oni zotrvávajú na podanej žalobe. Navrhovateľ preukázal zmluvou o pôžičke, že sumu 20.000,- EUR odporca prevzal, dokonca urobil čiastočnú úhradu vo výške 2.000,- EUR, pretože k pôžičke došlo v čase trvania BSM, majú za to, že vzhľadom na skutočnosť, že z právnych úkonov za trvania manželstva sú manželia zaviazaní spoločne a nerozdielne, je potrebné žalovať aj odporkyňa.

právny zástupca odporcov uviedol, že oni žiadajú žalobu zamietnuť, nakoľko zmluva o pôžičke je reálny kontrakt a je potrebné, aby aj reálne boli finančné prostriedky odovzdané. V danom prípade oni tvrdia, že dňa 22.08.2011 neboli uvedené finančné prostriedky odovzdané v hotovosti odporcovi v 1. rade a na túto skutočnosť žiadajú vypočúť aj žalobcu. Zmluva bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade, žalovaná v 2. rade nebola účastníčkou zmluvy, nejde tu o nejakú spoločnú vec, a preto majú za to, že voči tejto taktike je potrebné žalobu zamietnuť už len z dôvodu chýbajúcej hmotnoprávnej legitímácie. Zároveň vznášajú námietky premlčania, nakoľko podľa nich ak zmluva bola uzatvorená 22.08.2011, prvýkrát bolo možné žalovať dňa 23.08., resp. žiadať vrátenie peňazí, prípadne aj po započítaní 14 dní by išlo o dátum 06.09.2011, kde však žaloba napadla až dňa 09.09.2014, teda po uplynutí 3 rokov, ktoré predstavujú premlčaciu lehotu.

vypočutý odporca v 1/ Y. J. T. uviedol, že k prevzatiu finančných prostriedkov ním skutočne nedošlo, nakoľko pán Q. ich zaslal na obchodný účet spoločnosti Instaforex, to je bookerská spoločnosť, a to konkrétne na účet austrálskej banky West bank. Teda skutočne dohoda bola taká, že mu ich dá v hotovosti, ale on sa rozhodol, že ich pošle na tento účet. Bol otvorený obchodný účet a on mu dal číslo toho účtu. Malo to ísť na zhodnocovanie a nebola to nejaká pôžička. Venoval sa zhodnocovaniu peňazí a v podstate aj pán Q. sa venoval zhodnocovaniu peňazí v Nemecku a on na Slovensku. On sám za ním prišiel a ponúkol mu tie peniaze s tým, že on mu povedal, že je nejaká možnosť, že je nejaký pán v Čechách, ktorý to robí cez automatický systém. V podstate tam došlo k tomu, že zrejme bol nejaký výkyv na trhu, ten systém mu zlyhal a došlo k strate, čiže tieto peniaze už nie sú. Snažil sa potom nejakým obchodovaním na trhu pánovi Q. tú stratu nahradiť. Tých 2.000,- EUR mu posielal preto, že ho požiadal, že potrebuje nejaké peniaze v hotovosti, ani nezisťoval prečo. Už aj predtým mu prevádzal nejaké platby, keď mu zabezpečil nejakých ľudí z Nemecka, ktorí dávali určité signály na obchodné príležitosti. Podľa neho zatiaľ nie je trestne stíhaný, nebolo mu vznesené obvinenie, všetko to teraz rieši generálna prokuratúra. Nevie, koľko tu ľudia z okolia utrpeli stratu, pretože oni si zakladali sami obchodné účty. Je možný tzv. copy systém, kde sa mohli pripnúť k obchodom určitého obchodníka a aj sami si tam posielali finančné prostriedky.

Na otázky právnej zástupkyne navrhovateľa odporca uviedol, že pokiaľ tvrdí, že k pôžičke nedošlo a práve v čase, keď obdržal výzvu na zaplatenie, previedol čiastočné plnenie uvádza, že to nemalo súvis s výzvou, ale že vysvetlil, že pán Q. potreboval nejaké peniaze a on mu ich poslal.

Na pojednávaní dňa 08.03.2015

vypočutý navrhovateľ T. Q. uviedol, že mal s odporcom dobrý kontakt, boli kamaráti a on ho v auguste 2011 požiadal o pôžičku s tým, že odporca si to bude zhodnocovať na nejakom účte. Odporca pripravil aj nejakú zmluvu o pôžičke, boli to podpísať u notára JUDr. Kleňa a vlastne tam mu aj dal tých 20.000,- EUR. Keď sa ho pýtal na vrátenie, odporca mu stále hovoril o veľkých projektoch, že má rozrobený nejaký projekt za 30 miliónov. Mal celé obdobie za to, že odporca úspešne podniká, že je to jeden z mála, ktorým sa v tých ťažkých časoch darí. Že je Kubínsky miliónár. Boli spolu pozrieť na Kubínskej Holi, kde staval odporca chatu. Potom zistil, že on bol vlastne celý čas nezamestnaný, bol len spoločníkom alebo konateľom v nejakej spoločnosti Royal Partners. Manželka bola nezamestnaná. Pritom mali 5 lízingov na luxusné autá, stávali dom na Kubínskej Holi. Práve tým ho upokojoval, že list vlastníctva na byt je na oboch. Pri dome už je to špekulatívne, ten nie je skolaudovaný a pozemky previedli na švagra. On žije 12 rokov v Mníchove. Má viacero nehnuteľností a v minulosti požičal peniaze viacerým iným ľuďom a nikdy nemal negatívnu skúsenosť. Keďže mu odporca stále nevracal peniaze, začal sa na neho informovať, aj na internete je na neho veľa vecí. Zistil, že je na neho 22 trestných oznámení vo veci podvodu, lenže ostatní nemajú žiadne zmluvy o pôžičke. Pri nich odporca použil iný modul ako u neho, napr. u pána Y., T. R., A., projektant pán V. si zobral dokonca úver, pánovi F. by mal dlžiť okolo 50.000,- EUR, v podstate všetci poukazovali na to, že peniaze asi už neuvidí, len on a pani U. mali písomné zmluvy, ostatní musia ísť cez uplatnenie svojej pohľadávky v trestnom konaní. Poslal odporcovi dňa 08.04.2014 výzvu na vrátenie, na ktorú on potom zareagoval s tým, že mu 17.04.2014 uhradil sumu 2.000,- EUR. Potom sa ešte stretli a odporca mu tvrdil, že ide predať byt a že ma hneď vyplatí peniaze, ale zistil, že ten byt je už prepísaný len na jeho manželku a že je tam ťarcha ako z banky, tak aj ťarcha pani U., hoci tvrdil, že ten byt je čistý. Žalobu na pani T. dal aj preto, že ten byt bol v čase uzavretia pôžičky ešte na pani T. a pána T., teda na oboch.

Na otázky právneho zástupcu odporcu navrhovateľ uviedol, že peniaze, ktoré požičal odporcovi nevyberal z účtu, ale mal ich v hotovosti. Jeho manželka pracuje ako čašníčka, má vysoké tringelty, zároveň oni v Mníchove krátkodobo prenajímajú byty a majú teda takúto hotovosť k dispozícii. Peniaze previedol na nejaký účet nejakého pána z Čiech, kde toto tiež sprostredkoval odporca s tým, že ide o inú sumu ako je žalovaná suma. Tie peniaze sa mali zhodnotiť a potom v 2014 mu odporca na ne podpísal inú zmluvu o pôžičke, a tieto peniaze nežalujú preto, že za každú žalobu treba zaplatiť súdny poplatok. Tam je to iné aj dátumovo. Navyše tie peniaze, ktoré tam poslal sa dali na nejaké zberné konto, nevedeli sa nejaké dva mesiace nájsť, tak pán T. povedal, že on to dokáže a že si ich ponechá a bude ich zhodnocovať a preto neskôr podpísal aj na ne zmluvu o pôžičke. Pán T. je inteligentný človek a preto nevie, prečo by podpísal zmluvu o pôžičke na svoje meno, pokiaľ by peniaze išli inému.

Na pojednávaní dňa 27.04.2015:

právny zástupca navrhovateľa uviedol, že navrhovateľ trvá na podanom návrhu. Uvádza, že majú za to, že ich nárok je riadne preukázaný predloženými dôkazmi.

právny zástupca odporcov uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ odmietajú v celom rozsahu návrh uplatnený zo strany žalobcu a to z viacerých dôvodov. Predovšetkým je potrebné uviesť, že žalobným základom nároku žalobcu je zmluva o pôžičke zo dňa 22.08.2011, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným 1/ ako dlžníkom. Z uvedenej zmluvy je nepochybné, že táto zmluva nepredstavuje právny titul na základe ktorého by sa žalobca mohol domáhať solidárnej pohľadávky voči žalovaným 1/ a 2/. Žalovaní 1/ a 2/ uvádzajú, že na základe tejto zmluvy nedošlo ku poskytnutiu plnenia, ku ktorému sa žalobca zaviazal, t.j. z dňa 22.08.2011 v hotovosti prenechať žalovanému 1/ pôžičku vo výške 20.000,- EUR. Jediné finančné prostriedky ktoré žalobca poskytol boli finančné prostriedky vo výške 20.000,- EUR, avšak nie z titulu o pôžičke, ale na základe záväzkového vzťahu investovania do burzového obchodu, kde tieto peňažné prostriedky neprijal žalovaný 1/, ale tretia osoba. V tomto konaní však takýto návrh nebol uplatnený, ani bližšie neboli vykonané skutkové okolnosti a vykonané dokazovanie ohľadne tohto záväzkového vzťahu. Žalovaní 1/ a 2/ považujú zmluvy o pôžičke zo dňa 22.08.2011 a 11.03.2014 za absolútne neplatné právne úkony v zmysle § 37 OZ, nakoľko sa jedná o absolútne simulované právne úkony. Pri uzatváraní týchto úkonov došlo ku obojstrannej nezhode vôle zmluvných strán a ich prejavu. Samotný žalobca na minulom pojednávaní uviedol, že ma voči žalovanému 1/ dve pohľadávky z titulu zmluvy o pôžičke, obidve vo výške 20.000,- EUR, avšak zo zápisnice z trestného konania predloženej na dnešnom pojednávaní vyplýva, že si v rámci trestného konania voči žalovanému 1/ uplatnil len jednu zmluvu a to vo výške 18.000,- EUR. Skutočnosť, že na základe zmlúv o pôžičke zo dňa 22.08.2011 a 11.03.2014 neboli poskytnuté zo strany žalobcu žiadne plnenia, nepochybné vyplýva aj z toho, že

sumu, ktorú údajne mal žalovanému 1/ poskytnúť koncom mesiaca august 2011 preukazoval pôžičkou uzatvorenou dňa 11.03.2014, kde v zmluve je uvedené, že táto pôžička bola vyplatená v hotovosti ku dňu uzatvorenia zmluvy. Z uvedených dôvodov teda žalovaní 1/ a 2/ navrhujú, aby konajúci súd žalobu v celom rozsahu zamietol a pre prípad úspechu priznal žalovanému 1/ a 2/ náhradu trov konania, ktoré vyčísli v zákonnej lehote. Pre prípad uplatnenia nároku zo zmluvy o pôžičke zo dňa 28.02.2011 taktiež žalovaní 1/ a 2/ znášajú námietku premlčania, nakoľko žalobný návrh bol podaný dňa 09.09.2014, pričom žalobca sa mohol prvýkrát domáhať svojho nároku dňa 23.08.2011, pričom po pripočítaní 14 dňovej lehoty vychádza dátum 06.09.2011 s tým, že uplynula zákonná trojročná premlčacia lehota.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dokladmi založenými v spise, pričom zistil tento skutkový stav:

Z predloženej zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 22-08-2011 súd zistil, že veriteľ T. Q. a dlžník J. T. uzatvorili zmluvu o pôžičke, na základe ktorej veriteľ sa zaviazal poskytnúť dlžníkovi peňažnú pôžičku vo výške 20.000,- EUR. V článku II. bode 2. tejto zmluvy sa výslovne uvádza, že peňažnú výpožičku uvedenú v bode 1. tohto článku veriteľ odovzdal dlžníkovi v hotovosti pri podpise tejto zmluvy. Prevzatie finančných prostriedkov dlžník potvrdzuje svojim podpisom na zmluve. V článku III. v bode 1. si účastníci dohodli, že výpožičku poskytnutú podľa článku II. zmluvy sa dlžník zaväzuje splatiť veriteľovi jednorázovo do 14 dní odo dňa, kedy obdrží od veriteľa písomnú výzvu na vrátenie peňazí. V bode 3. si dohodli, že dlžník je oprávnený vrátiť dlžnú sumu aj pred uplynutím lehoty uvedenej v článku III. bod 1. tejto zmluvy a v bode IV. sa dohodli na bezúročnom poskytnutí výpožičky, za predpokladu, že dlžník splní svoju povinnosť uvedenú v článku III. a vráti výpožičku v stanovenej lehote. Podpisy oboch účastníkov zmluvy sú overené u notára. Navrhovateľ predložil súdu výzvu na vrátenie pôžičky z 08.04.2014, kde je zrejmé, že 17.04.2014 ako vyplýva z bankového dokladu mu odporca vrátil 2.000,- EUR, výslovne je v bankovom doklade uvedené vrátenie k T. Q.. O zaslaní výzvy je aj doklad nemeckej pošty, z ktorého je zrejmé, že výzva bola dňa 08.04.2014 zaslaná. Z SMS korešpondencie medzi účastníkmi je zrejmé, že odporca pohľadávku navrhovateľa nikdy nespochybnil, vyslovoval ľútosť nad tým, že mu ju nemôže vrátiť a stále uvádzal, že má už hotové nejaké obchodné prípady, z ktorých to bude môcť vyplatiť, resp. aj uvádzal, že peniaze má u seba a že ich prepošle. Z kópií tejto korešpondencie založenej v spise je vyslovene zrejmé, že pohľadávku minimálne vo výške 20.000,- EUR odporca uznával, uvádzal vždy len nové dôvody prečo ich nemôže zaslať.

Z ďalších dokladov v spise, napr. z e-mailovej korešpondencie je zrejmé, že medzi účastníkmi bola korešpondencia aj o ďalších 20.000,- EUR, ktoré nebolo možné nájsť, resp. identifikovať miesto, kde boli zaslané uvedené peniaze. Zároveň súd zistil, že uznesením zo dňa 16.07.2014 vyšetrovateľ začal odporcu stíhať ako obvineného za pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4, písm. a) Tr. zák., nakoľko odporca pod zámienkou zhodnotenia finančných prostriedkov prezentoval, že je skúsený obchodník, na osobných stretnutiach s potenciálnymi klientmi prezentoval rôzne grafy dokazujúce jeho obchodovanie s príslubom zhodnotenia vkladov v rozmedzí najmenej 5 % až 20 %, po vklade finančných prostriedkov na účet v Instant Forex Trading sa mal vklad navýšiť o uvítací bonus vo výške 30 % z vkladu s tým, že bude obchodovať iba s týmto bonusom, čím garantoval zhodnotenie finančných prostriedkov za podmienky, že pri tomto obchodovaní zostane vklad klienta nedotknutý, teda pod hranicu vloženého vkladu v žiadnom prípade nepôjde a v tom najhoršom prípade sa vyberie z Instant Forex Trading výška pôvodného vkladu a takto spôsobil odporca celkovú škodu najmenej vo výške 443.400,- EUR. Ako súd zistil, tak bezpodielové spoluvlastníctvo odporcov bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 6C/28/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.05.2012. Zároveň zo spisu tunajšieho súdu 7C/126/2014 je zrejmé, že po tomto odporca daroval svojej manželke svoj podiel na byte, ktorý predtým patril do BSM, kde vklad bol povolený dňa 02.09.2013 pod číslom V. 1195/13.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom, alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

V prvom rade sa súd zaoberal vznesenou námietkou premlčania, pričom mal za to, že dlh nie je premlčaný. Z predloženej zmluvy o pôžičke totiž nevyplýva, že by čas plnenia bol ponechaný na vôli dlžníka, alebo nebol vôbec určený (keby tomu tak bolo, tak by bola námietka premlčania vznesená dôvodne), naopak z článku III. bodu 1. vyplýva jednoznačná dohoda o čase plnenia, a to jednorázovo do 14 dní od písomnej výzvy veriteľa. Od výzvy veriteľa potom začala plynúť premlčacia lehota, teda od apríla 2014, kde žaloba bola podaná v septembri 2014, teda jednoznačne v trojročnej premlčacej lehote.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzatvorená zmluva o pôžičke, na základe ktorej navrhovateľ požičal odporcovi finančné prostriedky vo výške 20.000,- EUR. Nakoľko súd nemal za preukázané, že do rozhodnutia vo veci boli zo strany odporcu navrhovateľovi všetky peniaze vrátené, rozhodol tak, že ho zaviazal na vrátenie nesplatennej požičanej sumy vo výške 18.000,- EUR, nakoľko 2.000,- EUR preukázateľne odporca vrátil. V danom prípade mal súd zo zmluvy o pôžičke, kde je jednoznačne uvedené, že odporca peniaze prevzal v hotovosti pri podpise tejto zmluvy, za preukázané, že tomu tak bolo, nakoľko odporca neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že vtedy tie peniaze neobdržal. Musel vychádzať pri tom ako zo vzdelania odporcu, skutočnosti, že tento pracuje s financiami, rozoznáva rôzne právne inštitúty v súvislosti s financiami a navyše zmluvu vypracoval on, kde podpisy sú overené notárom. Nie je podstatné na aký účel už samotný odporca peniaze použil, pokiaľ by chcel len spravovať peniaze navrhovateľa práve pokiaľ robil vo sfére financií mohol využiť iné známe inštitúty a možnosti. V tejto súvislosti súd poukazuje, že zmluva o pôžičke bola uzavretá za trvania manželstva, v čase trvania BSM, ktoré bolo zrušené až nasledovne, pokiaľ by aj manželka namietala neplatnosť tejto zmluvy išlo by o relatívnu neplatnosť, ktorej sa treba dovoliť, čo sa nestalo a v zásade v zmysle § 145 ods. 2 správy úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú manželia oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne, preto súd zaviazal odporcov spoločne a nerozdielne, nakoľko to považuje za spravodlivé aj v návaznosti na ich konanie s bytom.

Podľa § 517 Občianskeho zákonníka ods. 2.: ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. platného ku dňu omeškania(vykonávací predpis k § 517 ods. 2 a k § 53b ods. 1) ods.:

Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vzhľadom na nesprávne žiadaný úrok z omeškania súd návrh zamietol v časti, ktorej tento prevyšuje zákonný úrok z omeškania, teda pokiaľ prevyšuje výšku 5,25 % ročne. Pokiaľ ide o začiatok plynutia omeškania vzhľadom na dátum výzvy a 14 dňovú lehotu, resp. dátum čiastočnej úhrady odporcom, je zrejmé, že je správny.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Nakoľko navrhovateľ mal vo veci plný úspech, súd mu priznal náhradu trov konania, predstavujúci zaplatený súdny poplatok v sume 1.080,- EUR a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 2.071,14 EUR. Navrhovateľ žiadal priznať trovy právneho zastúpenia vo výške 2.485,12 EUR, kde žiadal odmenu za 6 úkonov právnej pomoci po 336,94 EUR (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby, vyjadrenie k odporcu, 3 x účasť na pojednávaní) a 3 x 8,04 EUR režijný paušál za úkony v roku 2014, 3 x 8,39 EUR režijný paušál za úkony v roku 2015 a DPH. Súd mu priznal trovy právneho zastúpenia v sume 2.071,14 EUR, kedy mu nepriznal odmenu za úkon - vyjadrenie k odporcu zo dňa 19.12.2014, nakoľko v tomto vyjadrení je uvedené v podstate len to, že odpor považuje navrhovateľ za snahu odporcov oddialiť čas plnenia dlhu. Je teda zrejmé, že nejde o úkon, ktorý by bolo možné podradiť podľa jeho obsahu pod taký úkon, za ktorý prislúcha odmena za právnu pomoc.

Trovy právneho zastúpenia boli priznané v súlade s §10 ods. 1, §14, , §16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. V súlade s ust. § 149 ods.1 O.s.p. súd určil, že náhradu trov konania priznaných navrhovateľovi je potrebné uhradiť na účet jeho právneho zástupcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v 3 vyhotoveniach cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

Podľa § 205 O.s.p. ods. 1, 2 v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
 - b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
 - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci
- Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto vykonateľným rozhodnutím, môže osoba oprávnená z rozhodnutia podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov).